

F'elttoget. Denne Mand er nu over 70 Aar gammel. Han faar Alderdomsunderstøttelse, men har faaet Afslag paa et Andragende om Invalideunderstøttelse, da det ikke har kunnet bevises, at han har paa-draget sig Brystsvagheden i Krigen. Udvalget har imidlertid efter de i Andragendet meddelte Oplysninger ment, at denne Sag bør undersøges, og foreslaar derfor, at Andragendet henvises til Finansministerens Undersøgelse.

Under Betænkningens Nr. 6 er opført et Andragende fra fhv. Konstabel, Invalid N. Skouboe om Forhøjelse af Invalideunderstøttelse. Denne Mand er Fredsinvalid. Han var indkaldt i 1879. Under en Skydeøvelse mistede han begge sine Hænder og Synet paa begge sine Øjne. Han faar den største Understøttelse, som kan gives til Fredsinvalider, nemlig 875 Kr. Han har i sit Andragende med Rette fremhævet, at den Skade, han har lidt, er meget større end den, som berettiger til højeste Fredsinvalidunderstøttelse, idet Invalideloven bestemmer, at Fredsinvalider, for at faa den højeste Understøttelse, skulle have mistet enten 2 Lemmer, Synet paa begge Øjne eller et Lem og Synet paa det ene Øje; men denne Mand har været saa uheldig at miste begge Hænder og Synet paa begge Øjne. Det er jo en sørgelig Stilling, denne Mand er kommen i. Ministeriet har svaret paa hans Henvendelse om Forhøjelse af Understøttelse, at det ikke havde Beføjelse til at forhøje den; da han fik den højeste Understøttelse, kunde Administrationen ikke gaa videre. Det er ganske rigtigt, men paa den anden Side mener Udvalget, at denne Mand er saa uheldigt stillet, at der bør tages særligt Hensyn til ham. En Kammerat af ham fra Tjenesten skriver, at han var en særlig flink Kammerat. Han har besøgt ham flere Gange og siger, at denne Mand, som ikke kan se og ingen Hænder har, saa at han ingenting kan udrette, frembyder et sørgeligt Syn. Han skriver endvidere, at det er rørende at se ham blot tage et Stykke Mad, som hans Kone havde smurt og sat op paa en Forhøjning paa Bordet, hvorved Manden sad. Han maatte først lede omkring for at finde det og maatte derefter trække Maden til sig med Munden. Det er altsaa en meget sørgelig Forfatning, denne Mand er kommen i, og Udvalget mener absolut, at han bør have noget udover den Understøttelse, han kan faa i Henhold til Invalideloven. Derfor har Udvalget efter Ministerens velvillige

Udtalelser i Udvalget foreslaaet at hen-vise dette Andragende til Ministeren.

Betænkningens Nr. 9 angaar et Andragende fra Husmand H. P. Jensen af Tebstrup om Invalideunderstøttelse. Han deltog som frivillig ved 18de Regiment i Krigen 1864, fik i Kampen paa Als først et Kolbeslag over højre Arm og blev senere sparket af en fjendtlig Husars Hest paa venstre Fod. Han er nu 64 Aar og lider en Del af Gigt, og en medfølgende Lægeerklæring siger, at hans Fod bærer tydelige Ar af Sparket, og at hans Arbejsevne er stærkt forringet. Dette Andragende foreslaas ogsaa pure henvist til Finansministeren, idet Finansudvalget mener, at Manden bør have Invalideunderstøttelse, og haaber, at han maa faa den.

Nr. 30 er et Andragende fra Træskomand N. Nielsen af Ry om Forhøjelse af Invalideunderstøttelse. Denne Mands Svaghed bliver med Aarene mere og mere følelig, navnlig bliver hans Syn mere og mere svækket, saa at hans Fortjeneste nu er næsten betydningsløs. Det er rimeligt, at de Skader, de vedkommende have faaet, gøre sig mere og mere gældende med Alderen. Der er ogsaa noget, der tyder paa, at denne Mands Sag bør undersøges af Ministeren, og denne Undersøgelse vil forhåbentlig føre til, at Understøttelsen forhøjes.

Nr. 31 er et Andragende fra Krigsinvalid J. Bertelsen (Næsby) af Slagelse om Forhøjelse af hans aarlige Understøttelse, der udgør 280 Kr. Han var ansat som Nr. 55 ved 4de Dragonregimentets 1ste Eskadron og var med i Krigen 1864. Under Retraiten fra Dannevirke den 6. Februar 1864 paadrog han sig en Hofteskade, idet han faldt af Hesten og forslog sig slemt. Dette Andragende foreslaas henvist til Ministerens Undersøgelse.

Andragende under Nr. 39 er fra Foreningen „Den danske Stats Krigsinvalider“, der ansøger om 25 pCts Forhøjelse af Invalideunderstøttelsen. De fik for nogle Aar siden en Forhøjelse med 25 pCt., men de henviser i deres Andragende til, at to foregaaende Finansministre have stillet dem i Udsigt, at 4—5 Aar efter, at Loven af 1. April 1904 havde forhøjet Understøttelsen med de 25 pCt., kunde de vente at faa en yderligere Forhøjelse. De ere nu alle langt oppe i Aarene, og da de i deres Andragende have hentydet til, at de foregaaende Ministre have stillet dem det anførte i Udsigt, mener Udvalget, at Sagen bør henvises til Ministerens Undersøgelse